

073 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Een Slierechse brief

't Boeksie "STOEP OP, STOEP AF" was nog maor net verschene, of êên van de waarkgroepsleeje kreeg t'r een brief over. 't Leuke was dat dien brief ok in 't platte Slierechs geschreve was! We laete u graeg mee geniete: "Maaid, maaid, wat hê 'k genote van 't boeksie. Gisterenaevend kwam iemand van de verêêniging 't brenge. Wat 'n succes! Toe 'k naer bed gong hê 'k 't meegenome en om twaolf uur lag 'k nog te leze. En 't is zô waer aamel hee. 'k Ben blij dat 't bewaord wordt in dut waarksie dat d'n heer v.d. Dool zô netjies leverde. Bedankt hoor jonge, 't is de moeite waard gewist. Onze vaoders en moeders zouwen 't geweldig vinge dat 't nie is vergete, want dat mag ommers niet? Aales, ja aales is echt deur ons zô meegemaakt, zôas die staerte knippe. M'n zussie had ok zô graeg kort haer, mor 't moch nie van vaoders. Toe knipte ze 's aeves d'r staerte af en gooide ze in de kachel. Toe mos ze van aaremoej wel naer de kapper, maor bôôs dat vaoder was!

Mit de waotersnôôd sting m'n tante te schrette in d'n voordeur op d'n dijk. We vroege wat 'r aan de hand was en toe zeed ze dat 'r veugeltjie verzope was, want dat hong an de balke en 't waoter sting tot aan de bovenste balke. Zelig hee? As we 's aeves op bed lagge, hoorde we echt de traain tege de hôôgte op gaon. As 't een vrachtraain was hoorde je tjoeke-tjoeke-tjoeke, net zô lang tot-ie pakte. Bij de raaizigerstraain hoorde we de conducteur "BAONHOEK" roepe, aal lôôpende langs de traain. Mit 'n schoolraaisie wazze we al om 4 uur op en om 6 uur stinge we al mit een bordpepiere koffertie bij 't school, mit een paor sneeje brôôd 'r in en een paor peechies voor d'n dorst en êên dubbeltjie om moeders en vaoders een kaart te sture. Wat 'n fêêst!

Die plee uithaole, is me ok bekend. 's Aeves gong vaoder bij d'n boer naest ons zegge, dat de plee vol was. Nou, daer was gêên twijfel aan, want je mos t'r wel 's bove hange om nie,.. je weet wel.... Dan broch d'n boer een schouw in de slôôt achter de plee. Mit grôôte emmers en een juk droeg vaoder de smurrie dan naer de schouw tot-ie vol was. Dat leeghaole ging mit een stok mit een emmertie an 't end. Dat rook-ie dan wel azzie 's oches vroeg wakker was. D'n boer haolde de schouw weer weg en de plee wier geboend mit slôôtwaoter. Azzie dan weer voor 't eerst 'n grôôte boodschop dee, dan pletste dat zô lekker, want de put was wel twêê meter diep. Dà 's wat?

Toe 'k elf jaer was zat ik in de zeuvende klas, waer-ie voor twêê of drie cente in de week boeke kon lêêne. Mor 't wier te duur voor moeders. Toe de mêêster 't maarkte moch 'k de boeke zô meeneme. Zô ging dat! We hadde ok 'n gaait en die hoorde aaltijd percies m'n vaoder op z'n klompe aan komme. As vaoder van z'n waark kwam dan riep-tie al, maor op 'n dag hoorde vaoder 'm niet en toe die gong kijke was-tie dôôd. Toe we ginge kijke waer vaoder bleef zat-ie te schrette bij dien dôôje gaait. Dat vergeet-jie nooit hee, zôiets van vroeger.

Dut wazze zômaor wat dingchies die me te binne schote bij 't leze van "STOEP OP, STOEP AF". Bedankt hoor, aale Slierechse medewaarkers die dut tot standbroche. 'k Ziet de volgende uitgaove mit belangstelling tegemoet! De groete hoor en tot de kijk.

